

Nume : Laszik (Molnar)
Prenume : Marika
Adresa : Timisoara,XXXXXXXXXXXXXX
E-Mail : mariana.laszik@gmail.com
Telefon : xxxxxxxxxxxx
Mobil : xxxxxxxxxxxx

Ce va leaga de Timisoara?

Radacinile mele sunt adanc infipte in pamantul (asfaltul) acestui oras. Aici m-am nascut, am copilarit, am studiat, am muncit, am iubit, am suferit si inca mai sunt aici. Ba mai mult, viata mea s-a invartit in jurul celebrei Pietei Unirii, de o parte si alta. La parinti am locuit pe str. Mercy, acolo unde s-au « comis » doua revelioane Bjt, ceel din pozele trimise din 1969 si apoi in anul urmator. Dupa casatorie m-am mutat de partea cealalta vis-a-vis de Parcul Botanic. De la inaltimea et.VIII, ma plimb prin casa si admir copacii din parc, vad mai incolo cladirile din piata 700, turnuletul din coltul cladirii Comunitatii. Din alt unghi, se desfasoara cartierul Circumvalatiunii si din altul Mall-ul imi lumineaza apartamentul.

Timisoara e TIMISOARA (cu majuscule)

Amintiri legate de oras, de oameni, sentimente fata de trecut si prezent

Trand zi de zi aici, nu-mi dau seama ce-mi inspira orasul. Parafrazand o vedeta TV de la noi "Traiesc in Timisoara si asta imi ocupa tot timpul". Cred ca s-a asternut o rutina. Cert este ca atunci cand sunt departe de casa, la auzul numelui TIMISOARA, simt o tresarire ascunsa sau cel putin ridic din spranceana dreapta, ciulesc urechile. La fel mi se intampla la pronuntarea cuvantului "evreu", ritmul inimii o ia razna. De ce oare ?

Cum s-a desfasurat viata dupa emigrare sau dupa despartirea de prietenii pe care sperati sa-i intalniti? Drumul vietii personale este presarat de consecvente. La modul sec: am absolvit toate formele de invatamant preuniversitar la acelasi liceu, Liceul Eftimie Murgu (fost si actual Carmen Sylva), am urmat cursurile la Facultatea de Chimie industriala, apoi am lucrat non stop la aceeasi intreprindere din Timisoara AEM, in prezent sunt pensionara cu"patalama" tot non stop.

Totusi sunt inca activa. Impreuna cu sotul meu, Carol sau Karcsi, (pensionar, de asemenea) administram asociatii de proprietari din motive financiare. dar si pentru a nu incremeni rotitele mintii.

Consider cea mai mare realizare a existentei mele fiul nostru IVAN (cel din fotografie). Accentuez marea realizare pentru ca a venit pe lume intr-o zi de revelion dupa zece ani de asteptare. Acum in varsta de 25 ani, 1.90 m inaltime, specialist in IT, are un job stabil la o companie multinationala si bine platit si deocamdata este in preajma noastra. El este bucuria,mandria si speranta noastra, chiar daca in unele momente ne mai "boicotam" unii pe altii (asa ii place sotului meu sa spuna).

Regrete? Am avut regrete enorme in jurul anilor 1986-1988, cand nu m-am aliniat ultimului val de emigrari. M-am despartit atunci de un grup consistent de persoane dragi mie. N-am fost capabila sa conving pe cei apropiati sa ne avantam in aceasta aventura si am ales sa raman langa ei. Poate alta ar fi fost evolutia vietii, dar acum nu ma mai plang. Regretele prezente se rezuma la faptul ca am stat mult, prea mult timp in umbra.Recunosc, posed o mare doza de comoditate, mijloacele de comunicare din trecut au fost mai complicate.

Inerc sa recuperez in timpul ce ne-a mai ramas.

Ce asteptari aveti de la intalnirea din mai 2011? Aveti propuneri, dorinte? Astept cu infrigurare si nerabdare "Marea intalnire", revederea cu prieteni dragi din tinerete. Uite, un alt regret: absenta unora de pe Lista participantilor.

Bagajul emotional este inimaginabil.

Volumul de amintiri si sentimente este imens,le voi inghesui in cufere virtuale si le voi aduce cu mune.